

بالا به پایین هنرمندان را مدیریت کنید. وظیفه اصلی مارف موانع و ایجاد بستر مناسب برای رشد و توسعه فرهنگ و هنر است. اهالی سینما باید احساس کنند که جشنواره فجر، جشنواره خودشان است، در غیر این صورت جشنواره حتما آسیب می بیند. برای مثال یکی از مسائلی که داشتیم این بود که مدام تکرار می کردند "جشنواره فیلم فجر انقلاب اسلامی" می گفتند در این جشنواره باید فقط فیلم هایی که تراز انقلاب اسلامی هستند، حضور داشته باشند. حالا بماند که هر گروه و نهادی تعریف خاص خودشان را از فیلم انقلابی دارند که اکثراً هم سلیقه ای و حتی غلط است. از نظر ما در جشنواره فیلم فجر باید بهترین فیلم های سینمای کشور حضور داشته باشند. ضمن اینکه به هر حال این فیلم ها هم در همین شرایط و فضای جمهوری اسلامی ایران مجوز گرفته اند و ساخته شده اند. افرادی که فیلم ها را ساخته اند، از همین کشور هستند؛ از اسرائیل که نیامده اند فیلم بسازند. باید به همه اینها به شکل برابر نگاه کنیم و تا جایی که ممکن است، انصاف را رعایت کنیم تا حق کسی تضییع نشود. به نوعی دخالت های بی دلیل و اشتباه دوستان در نهادهای غیر مرتبط و غیر مسئول بزرگ ترین چالش دوره هایی است که من مسئول برگزاری جشنواره بودم و ای کاش مداخلات این نهادها در جشنواره فیلم فجر کمتر شود.

چالش های گلوگاه دوم یعنی بخش داورى جشنواره چیست؟

هر چه قدر جشنواره فیلم های بهتری داشته باشد، چالش بیشتری در زمینه داورى خواهید داشت. همه فیلم ها در خشان هستند ولی شما می توانید فقط یک کارگردان را به عنوان بهترین کارگردان و یک فیلم را به عنوان بهترین فیلم معرفی کنید. در بازگویی همه درخشیده اند ولی فقط یک نفر باید انتخاب شود. این هم یکی از چالش های وحشتناکی است که همیشه دبیرهای فجر با آن مواجه بوده اند. این مسئله انقدر جدی است که خیلی از بچه های سینما می ترسند وارد داورى جشنواره فجر شوند. به چه کسی باید جایزه بدهیم که بقیه دلخور نشوند؟ با این وجود، بعضی وقت ها بچه های سینما می گویند برایشان دریافت جایزه مهم نیست ولی واقعا مهم است. به همین خاطر بخشی از این اعتراضات و حواشی در مورد داورى طبیعی است چرا که گرفتن سیمرغ بسیار اهمیت دارد و طبیعی است وقتی کسی برنده نمی شود، ناراحت شود.

البته در این بخش هم با انتظارات و خواسته های نابجای همان نهادهای غیر مسئول مواجه بودیم. در بعضی موارد حساسیت های زیادی داشتند و سعی میکردند اعمال نظر کنند و طبعاً وظیفه دبیر این است که نگذارد این فشارها در رای و نظر هیات داوران تاثیر گذار باشد. در دوره سی و هشتم جشنواره در سال ۹۸ از طریق همین نهادهای غیر مسئول برای حذف یکی از برندگان سیمرغ، فشارهای زیادی به جشنواره

**امکان ندارد
بتوانید از یک
موضوع بالا به پایین
هنرمندان را مدیریت
کنید. باید در فضای
باشید که هم سطح
محسوب شوید
تا احساس کنند
که جشنواره فجر،
جشنواره خودشان
است. اگر حس
هنرمندان به شکل
دیگری باشد،
جشنواره حتما آسیب
می بیند**

اطلاعاتی و امنیتی هم خیلی زیاد شده بود. شاید اعتمادشان کمتر بود و نگرانی هایشان بیشتر. شاید هم یک رویه هایی قبلاً جا افتاده بود و توقعاتی ایجاد شده بود. مثلاً زمانی که به معاونت نظارت و ارزیابی رفتم، متوجه شدم کار به جایی رسیده که اینها مدعی خواندن فیلم نامه ها قبل از صدور مجوز ساخت و همینطور مدعی بازبینی فیلم ها قبل از مجوز نمایش هستند! طبیعتاً در مقابل هر دو مورد مقاومت کردم که طبعاً هزینه های زیادی داشت. در جشنواره هم همین طور بود و این دستگاه ها از گذشته تلاش می کردند نگرانی هایشان را با از طریق دبیر و با از طرق دیگر اعمال کنند.

جشنواره با این مدل نگاه های امنیتی آسیب نمی بیند؟

مسئله دقیقاً همین است. شما باید جشنواره ای برگزار کنید که در خدمت سینما باشد و به رشد و توسعه سینما و فرهنگ و هنر کمک کند. امکان ندارد بتوانید از یک موضع

سینمایی، آقای احسانی زاده بود. من در دفترم نشسته بودم که به من خبر دادند خبرنگاران فارس، جوان، تسنیم و... آمده اند و می خواهند با شما مصاحبه کنند. من گفتم که دبیر جشنواره آقای رضاداد است. چرا می خواهند با من مصاحبه کنند؟ هفت هشت نفری بودند که به دفتر من آمدند. گفتند فیلم عصبانی نیستم نباید در برج میلاد اکران شود. پرسیدم: فیلمی که مجوز قانونی دارد، چرا نباید اکران شود؟ گفتند: عصبانی نیستم خطر رمز ماست و نباید اکران شود. اگر اکران شد، هر اتفاقی افتاد، گردن خودتان است و ما به شما اخطار را داده ایم. صحبت هایی شد و به آنها گفتم که من در این جایگاه باید مجری قانون باشم و وظایف قانونی ام را انجام دهم. شما هم می توانید نقد کنید و وظیفه رسانه ای خودتان را انجام دهید. با دلخوری بیرون رفتند اما فرای آن روز، دفتر چند نفر از مراجع بیانیه داد که وضعیت حجاب در جشنواره و برج میلاد خیلی بد است و اهالی سینما با سگ هایشان می آیند که فیلم ببینند. در واقع خیلی سریع یک فضای بسیار منفی را ایجاد کردند. متأسفانه زمانی که دولتی سرکار می آید که به نوعی با دیدگاه این رسانه ها همسو نیست، چنین حاشیه هایی را ایجاد می کنند. حتی اگر بهترین فیلم های ارزشی و حوزه انقلاب و دفاع مقدس را هم داشته باشید!

برای یک دبیر چالش دیگری هم وجود دارد؟

دبیری جشنواره فیلم فجر یکی از سخت ترین شغل های دنیا است و پر از چالش. جشنواره فیلم فجر دو تا گلوگاه بسیار مهم دارد که در کل کار اثر می گذارد. یکی بحث انتخاب فیلم ها است و دیگری بحث داورى. چالش های این مسئله از همه طرف هست. بالاخره همه بچه های سینما دوست دارند که فیلمشان انتخاب شود. حتی اگر به نظر کارشناسان فیلم قوی هم نباشد، صرف حضور در جشنواره و دیده شدنشان، خیلی کمک کننده است. مخصوصاً در جذب اسپانسر برای تهیه کننده و دستمزدهای افراد. ممکن است در گذشته یا حتی این روزها عده ای در مصاحبه هایشان بگویند که جشنواره برای ما مهم نیست ولی در پشت صحنه همه یک فشار بسیار زیاد را به دبیر و هیئت انتخاب می آورند تا فیلمشان پذیرفته شود. این بخش سینمایی ماجرا است اما از طرف دیگر، وزیر و رئیس سازمان و سایر نهادهای فرهنگی هم یک سری دغدغه هایی دارند و می خواهند که نظر اتشان در جشنواره دیده شود. از حوزه علمیه قم تا کمیسیون فرهنگی مجلس انتظار دارند که فیلم های صرفاً انقلابی در جشنواره پذیرفته شود. ما قبل از جشنواره چند جلسه در کمیسیون فرهنگی مجلس حاضر میشدیم و درباره اینکه چه فیلم هایی انتخاب شده و چه فیلم هایی انتخاب نشده و دلیل انتخاب شدن یا نشدن چه بوده است توضیح میدادیم. دغدغه ها و انتظارات همه این دستگاه ها روی دبیر جشنواره متمرکز است. حتی در سال های، میزان دخالت نهادهای

